

VIII. DZIEŃ - „Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim” (J 6, 56)

W komunii z Bogiem w tajemnicy Eucharystii

SŁOWA SŁUGI BOŻEGO KARD. STEFANA WYSZYŃSKIEGO – ANIOŁ PAŃSKI:

Chrystus wiedział, że zmartwychwstanie i odejście do Ojca. Nie chcąc zostawić nas sierotami, ustanawia Ofiarę Eucharystyczną z Ciała i Krwi swojej. Przedłuża dzięki temu Ofiarę krzyża i daje Kościołowi nie tylko pamiątkę swej Śmierci i Zmartwychwstania, ale również źródło religijnej żywotności.

Bóg chce nas przekonać, że zasługujemy na Jego uwagę, że nie jesteśmy Mu obojętni, i że mimo wszystko warci jesteśmy tego, aby nas żywił. On chce nas żywić! Czyni wszystko, abyśmy nie uschli z głodu. Poświęca nam całą uwagę, karmiąc nas Samym Sobą. Pragnie nam pod osłoną człowieczeństwa udzielać swego Bóstwa. To wszystko świadczy o wysokiej i wielkiej godności człowieka.

O sensie osobistym tej bliskości dowiadujemy się z doświadczenia religijnego, przez spożywanie Chrystusa. Przychodzi On do nas i napelnia nas taką świadomością, że Jest, iż niemal niepotrzebny nam już akt wiary. Czujemy i poznajemy Go po Jego dziełach. Bóg nieustannie przemienia nas w Siebie, przeobrażając naszą duszę i ciało. [...] Ale jest jeszcze sens społeczny. Mamy przed oczyma dzieci Kościoła, które jak gałzki oliwne otaczają stół Pański. Jest to wielka społeczność nadprzyrodzona, która uczestniczy w jednym Pokarmie i w jednym Kielichu. Mistyczne Ciało Chrystusa, do którego należymy, żywione jest Ciałem Eucharystycznym.

Jeden z Ojców Kościoła mówi, że Eucharystia, obok woli Bożej, jest przyczyną sprawczą naszego zmartwychwstania. Zmartwychwstanie dlatego jest konieczne, że człowiek przez Eucharystię jest już przebóstwiony, a Bóg nie umiera. Eucharystia nieustannie przygotowuje nas do zmartwychwstania. Człowiek po to jest dziś żywiony Bogiem, aby mógł kiedyś zmartwychwstać.

MIŁOŚĆ NA CO DZIEŃ, S. 128.

SŁOWA BŁ. JANA PAWŁA II – APEL JASNOGÓRSKI:

Kościół żyje dzięki Eucharystii. Ta prawda wyraża nie tylko codzienne doświadczenie wiary, ale zawiera w sobie istotę tajemnicy Kościoła. Na różne sposoby Kościół doświadcza z radością, że nieustannie urzeczywistnia się obietnica: « A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata » (Mt 28,20). Dzięki Najświętszej Eucharystii, w której następuje przeistoczenie chleba i wina w Ciało i Krew Pana, raduje się tą obecnością w sposób szczególny.

ECCLESIA DE EUCHARISTIA

Chrystus jest obecny w Eucharystii, sakramencie swojej śmierci i zmartwychwstania. W niej i poprzez nią rozpoznajecie mieszkanie Boga żywego w dziejach ludzi. Eucharystia bowiem to sakrament miłości, która zwyciężyła śmierć; to sakrament Przymierza, czysty dar miłości udzielony dla pojednania ludzi; to dar realnej obecności Jezusa, Odkupiciela, w chlebie, który jest Jego ciałem wydanym, i w winie, które jest Jego krwią wylaną za wielu. Przez Eucharystię wciąż na nowo sprawowaną wśród wszystkich narodów świata Chrystus ustanawia swój Kościół: jednoczy nas w uwielbieniu i dziękczynieniu za dar zbawienia, w komunii, którą może scalić tylko nieskończona miłość.

ŚWIATOWE DNI MŁODZIEŻY, PARYŻ 1997

Eucharystia jest sakramentem obecności Chrystusa, który daje nam siebie, bo nas kocha. Kocha On każdego z nas w sposób osobisty i jedyny w konkretnym życiu każdego dnia: w rodzinie, wśród przyjaciół, w studiach i w pracy, w wypoczynku i rozrywce. Kocha nas, kiedy napelnia świeżością dni naszej egzystencji i także wówczas, gdy w godzinie cierpienia dopuszcza, by przyszedł na nas czas próby. Również bowiem przez najcięższe doświadczenia daje nam słyszeć swój głos.

ŚWIATOWE DNI MŁODZIEŻY, RZYM 2000